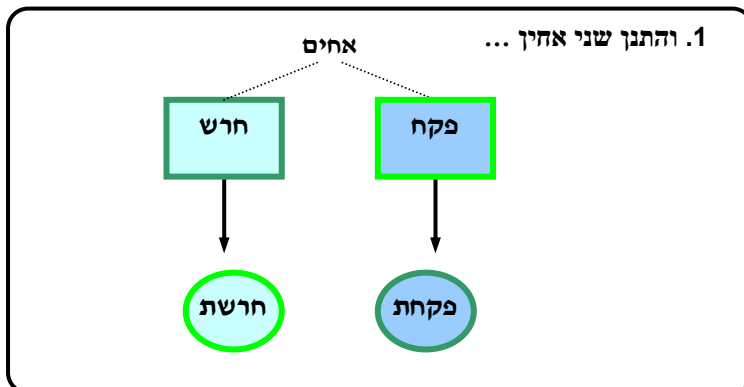
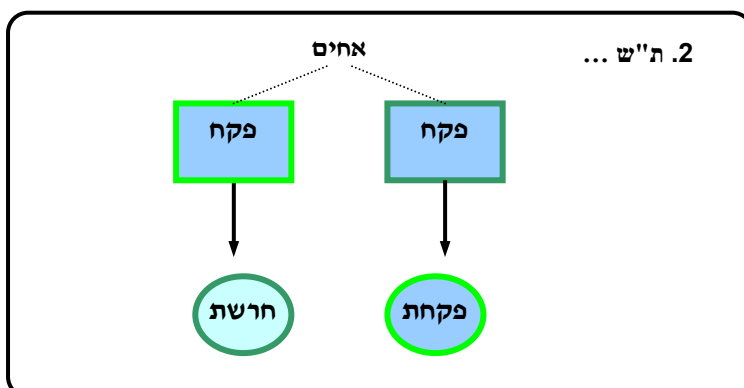

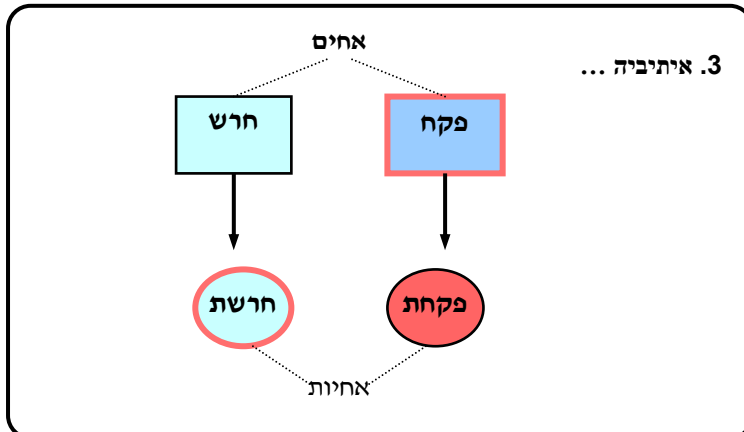
1. שני אחים אחד פקח ואחד חרש, נשואים לשתי נכריות אחת פקחת ואחת חרשת.
2. ומת חרש בעל החרשת בלי בנים.
3. מייבם הפקח את יבמתו החרשת, ואינו חולץ.
4. ואם מת פקח בעל הפקחת בלי בנים.
5. כונס חרש את יבמתו, ואינו מוציא אותה לעולם.

1. שני אחים פקחין נשואים לשתי נכריות אחת פקחת ואחת חרשת.
2. ומת פקח בעל החרשת בלי בנים.
3. מייבם אחיו, ואינו חולץ (דאין חליצה בחרשת), ואם רצה (לאחר הייבום) להוציא, יוציא בגט.
4. ואם מת פקח בעל הפקחת.
5. הרי אשתו חולצת או מתייבמת.

1. שני אחים אחד פקח ואחד חרש, נשואים לשתי אחיות אחת פקחת ואחת חרשת.
2. ומת חרש בעל החרשת בלי בנים.
3. תצא החרשת משום אחות אשה.
4. ואם מת הפקח בעל הפקחת בלי בנים.
5. מוציא החרש את אשתו בגט, ואשת אחיו (היבמה) אסורה לעולם (לכל אדם).

1. שני אחים חרשים נשואים לשתי אחיות פקחות, או לשתי אחיות חרשות וכו'.
2. ומת אחד מן האחים החרשין בלי בנים.
3. ואשתו (החרשת או הפקחת) נופלת לפני אחיו ליבום.
4. הרי היא פטורה מן החליצה ומן הייבום.
5. ואם היו שתי הנשים נכריות. מייבם החרש את אשת אחיו (אבל אינו חולץ, שאין חליצה בחרש וחרשת), ולאחר הייבום יכול להוציאה

